

Brigidatocht

van Wittem naar Noorbeek (en terug)

Thema: Verlangen naar licht

Een wandeling van
Stichting Pelgrimswegen & Voetpaden

01 februari 2024

Op **donderdag 1 februari** is het nog donker als ik met de auto naar Wittem rijd. Om 7.00 uur zullen hier de pelgrims verzamelen die samen op weg gaan van het donker naar het licht tijdens de Brigidatocht van Stichting Pelgrimswegen en Voetpaden.

Op dit **jaarfeest** van de **heilige Brigida**, Sint Brie, patrones van **Noorbeek** zullen de pelgrims samen wandelen van de Gerarduskapel in Wittem, via de Sint-Margaritakerk van Margraten, de Sint Gerlachuskerk in Banholt naar De Sint Brigidakerk in Noorbeek.

In Noorbeek sluiten we aan bij de eucharistieviering waarbij het (bron)water en brood gezegend wordt.

Na het Frühshoppen is er de keuze om de bus huiswaarts te nemen of via een andere route terug te wandelen.

In dit verslag geef ik jullie een impressie van de tocht die letterlijk van het donker naar het licht ging, waardoor het thema **verlangen naar licht** extra benadrukt werd.

Claudia e-mail:
pelgrimsvoetstappen@gmail.com
instagram: @pelgrimsvoetstappen

Zoals in de inleiding verteld, is het donker als ik naar Wittem rijd. Aangekomen in Wittem is pelgrimsoord Kloosterwittem een uitnodigend lichtend baken in de duisternis.

Langzaam druppelen de pelgrims binnen en wordt de Gerarduskapel gevuld met wandelaars in neonvesten en met lampjes. Rond 7 uur heet Pater Henk Erinkveld ons welkom en geeft uitleg over het verloop van de dag. Hierna bidden we, voor we op pad gaan, samen het pelgrimsreisgebed.

Pelgrimsreisgebed

Goede god,
U gaf geborgenheid aan Abraham en Sara
toen zij wegtrokken uit het land Ur;
U smeedde zwervers samen tot een hecht volk
toen zij op weg waren naar het Land van Belofte.
En Wijzen uit het Oosten wees U door een ster
de weg naar het kind van Bethlehem.

**Maak ook ons tot uw mensen, samen onderweg.
Vergezel ons op onze tocht door het leven.
Wees tijdens hitte een koele schaduw
en bij regen en ontij een veilige beschutting.
Wees een schild tegen onze angsten
en een stok op glibberige paden.
Geef ons perspectief als wij de moed verliezen.**

Mogen wij op onze levensweg uw goedheid ontmoeten
en tijdens onze reis en levensloop
Uw bevrijdende aanwezigheid ervaren.

**Wijs ons de weg naar de vrede,
naar een wereld waar ieder tot zijn recht komt.
Dat wij ons ook laten leiden door woord en voorbeeld
van Gerardus Majella, Maria, de Heilige Brigida
en de vele mensen die een lichtend voorbeeld zijn
van een leven in de goede Geest van Jezus, Uw Zoon.**

Met een zestig-tal pelgrims, waarvan vele met lampjes, lopen we eerst een stuk over de Wittemer allee. Gelukkig kunnen we al snel afdalen naar het voetpad en hoeven we niet meer op de vrachtwagens te letten. Het enige waar we nu op moeten letten is de pratsj. En niet alleen de pratsj... soms klinkt er een soppend geluid en sta ik met mijn voeten in een modderig plasje water.

Na het bruggetje wachten we op elkaar en is goed te zien hoe een lichtend snoer van mensen het pad volgt. Als iedereen bij elkaar is volgen we het pad langs de Gulp als we af buigen richting Gulpen.

Een serene rust hangt er nog in de lucht, als we door het langzaam ontwakend Gulpken lopen.

De bebouwing laten we al snel achter ons, als we verder wandelen.

Al lopend over de overharde wegen,
wordt het langzaam lichter.

De omgeving wordt herkenbaarder, het donkerblauw wordt helderder met soms een roze-goud-randje, de wolken laten voorzichtig de eerste zonnestralen door.

Zo komen we bij de **Kapel O.L.Vrouw van Fatima** in **Ingber**. Hier staan we stil bij Maria-Lichtmis, welke op 2 februari gevierd wordt. Ter ere van Maria zingen we het lied van O.L.V. van Altijddurende Bijstand.

O.L.V. van Altijddurende Bijstand

Maria, wij zien u in hemelse pracht,
Icoon van ons leven, in kleuren zo zacht.

Maria van Bijstand, o reik ons uw hand,
verlicht onze zorgen, dan houden wij stand

Voor allen die lijden in angst en gevaar
hebt u de Verlosser, uw Zoon, ons gebaard.

Maria van Bijstand, o reik ons uw hand,
verlicht onze zorgen, dan houden wij stand

U bent onze toevlucht en troost in de nood
en ziet vol genade, ons tot in de dood.

Maria van Bijstand, o reik ons uw hand,
verlicht onze zorgen, dan houden wij stand

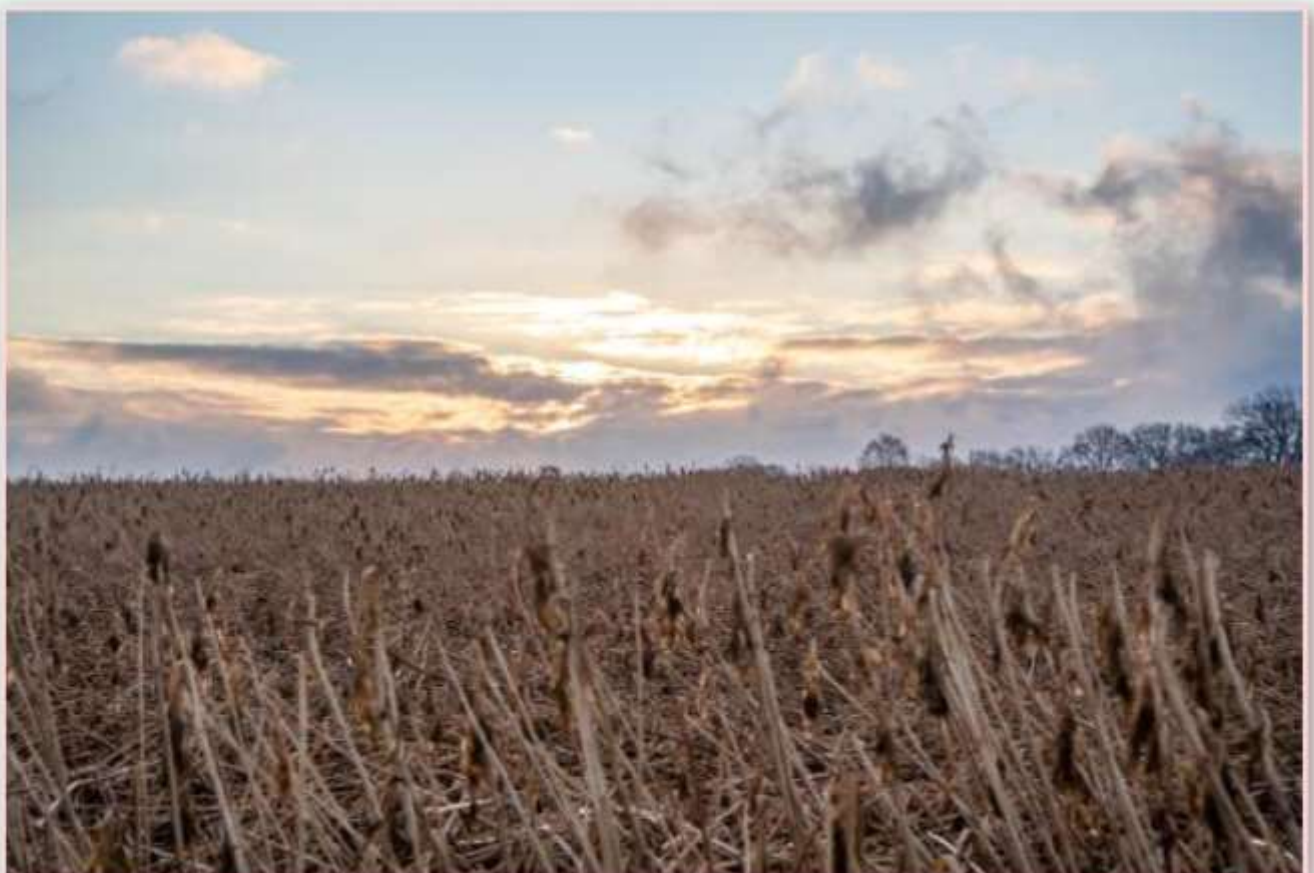
O moeder van smarten, o maak ons bereid
te delen in liefde, uw Zoon toegewijd.

Maria van Bijstand, o reik ons uw hand,
verlicht onze zorgen, dan houden wij stand

Ook nu we onze weg
vervolgen, zien we het
steeds lichter worden.
Onder het toezien van
de maan, winnen de
zonnestralen aan kracht en
geven ze een magisch licht
aan de omgeving.

We laten de natuur achter ons voor de bebouwing van Margraten. Zo lopen we richting onze tweede bezinning.

In de **Sint-Margaritakerk** van **Margraten** nemen we plaats. We bidden de **voorbede** om licht in het duister. Na elke bede antwoorden we met:

Wees licht in ons bestaan

Hierna zingen we

Lied aan het licht

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
Voortijdig licht waarin wij staan
Koud, één voor één en ongeborgen,
Licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
Zo zwaar en droevig als wij zijn
Niet uit elkaars genade vallen
En doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
Of ergens al de wereld daagt
Waar mensen waardig leven mogen
En elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
En van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Nog een klein stukje bebouwing en we slaan weer af naar een pad door de velden en langs holle wegen.

Hoe verder we lopen, hoe meer
het zonlicht aan kracht wint.
Schaduw en licht wisselen elkaar
af. De zonnestralen zetten de
bladeren in een gouden gloed.

De zon verlicht
een slingerend
lint van pelgrims
door het
afwisselend
landschap.

In het licht lopen we naar het volgend bezinningsmoment

We vullen de banken van de **Sint Gerlachuskerk** in **Banholt** voor de laatste bezinning.

We zingen hier

Het Pelgrimslied

Mensen zij gaan langs vele wegen, altijd en iedereen op weg.
Geen blijvend huis, geen vaste stede, altijd verlaten wat je hebt.
Geen vaste koers, geen lichtend baken, altijd vaarwel en waar naar heen?
Opstaan en telkens weer verlaten wat ooit heel vast en zeker scheen.

Mensen zijn onderweg tezamen, want om de weg alleen te gaan
is het te zwaar, wordt het verdwalen: wij zoeken steun in ons bestaan.
Om samen nieuwe moed te vinden, te delen elkanders brood.
zoekt elk mens naar een beminde: een mens als bond- en tochtgenoot.

Zo gaan de mensen dan hun wegen door dalen soms van veel verdriet,
maar ook momenten vol van zegen: daarover zingt hun pelgrimslied
En wat hen drijft is het verlangen naar 't land van vrede, eens beloofd.
God leidt ons tijdens onze gangen, opdat uw licht nooit in ons dooft.

Langs uitgestrekte velden, over soms smalle paadjes, zien we al snel de Sint Brigidakerk van Noorbeek liggen.

De schoolkinderen hebben al een flesje water bij de bron gehaald om naar de kerk te brengen.

Er zijn nog enkele flesjes over, waarop de pastoor de pelgrims, die zich nog even kind willen voelen, uitnodigt om een flesje naar de kerk te brengen.

Samen met de kinderen, ouders en anderen lopen we naar de kerk.

De **Sint Brigida kerk** is goed vol, waardoor sommige een staanplaats hadden.

Tijdens de viering gieten de kinderen (en pelgrims) de flesjes in een groot vat.

Het water in het vat wordt gezegend, net als het brood dat sommige mee hadden gebracht.

Na de eucharistieviering is het tijd voor **Frühschoppen**. De meesten gaan naar Eetcafé Tinus om daar te lunchen. Degene die mee **terugwandelen** verzamelen zich na de lunch bij de Brigidahoeve.

Het zonnetje en blauwe luchten
nodigden toch een bijna 20-tal
wandelaars uit om samen terug
te wandelen.

Zo komen we aan bij de Maria Kapel in Slenaken, waar we Maria een groet brengen.

We dalen af door een weide
langs de Gulp.

Het landschap is een afwisseling
van glooiende heuvels,
vergezichten en bospaden.

De foto's laten
een fijne en
rustige
terugwandeling
zien.

Tenminste zo
voelde deze terug-
weg tot nu toe.

Na glibberen
en glijden in
de modder.

Bleken er enkele
omgevallen bomen
getrotseerd te
moeten worden.

Na de obstakels
volgt weer een
rustig stuk. In de
verte zien we
Klooster Wittem
al liggen.

Rustig... dat
hadden we
gehoopt. Er was
nog een hindernis
te trotseren.

Met het zonlicht
dat volop
schijnt, komen
we terug bij
Klooster Wittem.

We zijn vandaag
letterlijk van het
donker naar het
licht gelopen. Een
cirkel die rond is
en waar het
thema: "verlangen
naar licht" als een
rode draad door
heen liep.